

[Arbejds- og socialministeren.]

Den anden ændring, som indeholdes i lovforslaget som et nyt tredje punktum til § 263, stk. 2, er foreslået af mig under udvalgsbehandlingen i folketinget. Efter den nu gældende bestemmelse er det en betingelse for hjælpens ydelse, at patienten fuldtud retter sig efter tuberkulosestationens eller tuberkuloseanstaltens anvisninger. Det foreslås nu at indføre en bestemmelse, hvorefter det sociale udvalg efter indstilling fra tuberkulosestationen vil kunne inddrage patientens hjælp efter § 263, såfremt medlemmerne af hans husstand undlader at underkaste sig den kontrol eller behandling, som tuberkulosestationen måtte beslutte. Dette forslag skyldes, at der er fundet en betydelig højere procent af nye tuberkulosetilfælde blandt medlemmer af tuberkulose patienters husstand end indenfor andre grupper af befolkningen. En undersøgelse af medlemmer af patientens husstand og i tilslutning hertil en behandling af de fundne nye sygdomstilfælde vil derfor være af afgørende betydning for en effektiv tuberkulosebekæmpelse.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje landsting.

Doris Christiansen: Da rigsdagen i 1949 gennemførte den daværende socialminister Strøms lovforslag om ændring i forsorgslovens § 263 om offentlig forsorg vedrørende tuberkuloseforsorg, var alle partier af den opfattelse, at der på dette område gennem denne ændring skete store fremskridt dels i bekæmpelsen af denne sygdom i almindelighed, dels for de medborgere, der er ramt af tuberkulose i særdeleshed, idet de gennem denne lov fik mulighed for langt større økonomisk hjælp, end loven tidligere havde givet mulighed for.

Denne lov har nu virket i 3 år, og man kan vel sige, at prøvetiden nu er overstået. Gennem disse år er indhøstet visse erfaringer; det er gennem disse år konstateret, at hjælpen, som hidtil højt har kunnet strække sig over 3 år, i nogle tilfælde har været utilstrækkelig. Derfor har mit parti i det andet høje ting stillet forslag til ændring af denne tidsbegrænsning. Det er en kendt sag, at tuberkulose selv efter endt behandling i langt højere grad end anden sygdom kan blusse op igen, og at TB-ramte skal tage særligt hensyn til sig selv, længe efter at vedkommende fra lægens side er erklæret for helbredt. Strengt arbejde magter den helbredte ikke lige straks, og dårlige

økonomiske levevilkår kan i høj grad nedsætte den TB-ramtes modstandskraft. Det er derfor glædeligt, at den ændring til loven, som den højtærede arbejds- og socialminister lige har redegjort for, vil udvide rammerne for denne lov, så at der nu kan tilstås TB-ramte hjælp i 4 år mod tidligere i 3 år, og jeg er ikke i tvivl om, at alle partier vil yde deres medvirken til denne lovs gennemførelse. Det er en naturlig håndsækning, der her gives den syge og dennes familie.

Også ændringen i lovens § 263, 2. punktum, som omhandler patientens families stilling til kontrol eller behandling, kan mit parti tiltræde, idet vi er af den opfattelse, at alle, ikke blot patienterne, må være med i arbejdet for at nedkæmpe denne sygdom.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Ingefred Juul Andersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Johannes Jensen, ikke kan være tilstede i dag, skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. I det andet høje ting har lovforslaget gennemgået en grundig udvalgsbehandling, og der er opnået enighed mellem udvalget og den højtærede minister, og vi kan fra vor side tiltræde og anbefale lovforslaget.

Bouet: Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget, således som det nu foreligger.

Anna Westergaard: Det foreliggende lovforslag går ud på at gennemføre en forlængelse af den frist, indenfor hvilken særlig hjælp kan ydes tuberkuloseramte, så at denne hjælp fremtidig skal kunne ydes i 4 år i stedet for som nu i kun 3 år.

Der er endvidere ved behandlingen i folketinget føjet en bestemmelse til det oprindeligt fremsatte lovforslag; en bestemmelse om, at hjælpen kan gøres afhængig af, om patientens husstand går ind på den kontrol eller behandling, som de pågældende autoriteter anser for nødvendig. Vi kan fra vor side ganske tilslutte os det foreliggende lovforslag, og vi finder det egnet både som tuberkulosebekæmpende og tuberkuloseforebyggende. Vi mener også, at den udgiftforøgelse, der her bliver tale om, vil betale sig, ikke blot økonomisk, men også rent menneskeligt.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse også i dette høje ting.